

Hoop doet leven op Palestijnse heuveltop

Tent of Nations in Bethlehem is een educatieve boerderij met het vredesproject van de Palestijns-christelijke familie Nassar. Ondanks de voortdurende dreiging van landonteigening door de Israëlische autoriteiten, zet Daoud Nassar zich met zijn familie op een geweldloze en creatieve wijze in voor hun bestaan vanuit de gedachte 'Wij weigeren vijanden te zijn'.

Meta Floor

Op een heuveltop ten zuidwesten van Bethlehem bevindt zich Tent of Nations. Het bedrijf wordt omringd door vijf Israëlische nederzettingen, ook wel bekend als Gush Etzion, in Gebied C op de Westelijke Jordaanoever. Dit gebied beslaat ongeveer 60 procent van de Westelijke Jordaanoever en wordt door Israël grotendeels gebruikt voor nederzettingen, militaire gebieden en natuurgebieden.

'Ons land is als onze moeder. We zorgen voor haar. We zullen haar nooit verkopen. We zullen haar nooit verlaten'

Deze gebieden zijn niet toegankelijk voor Palestijnen. Palestijnen in gebied C hebben zeer beperkt tot geen toegang tot stromend (drink-)water, elektriciteit en bouwvergunningen. Dit wordt hen systematisch onthouden door de Israëlische autoriteiten die sinds de Oslo-akkoorden in 1995 hier zowel militair als civiel gezag hebben. Ruim zeshonderdduizend joodse Israëliërs leven in deze nederzettingen die illegaal zijn volgens artikel 49 van de Vierde Geneefse Conventie van het internationaal recht.

Bedreigingen

Daoud Nassar, Palestijns christen, woont samen met zijn familie net buiten Bethlehem, waar zijn grootvader in 1916 dit stuk grond kocht en waarvan zij de eigendoms papieren hebben. Israël heeft dit gebied echter uitgeroepen tot staats eigendom, waarop het gebied is volgebouwd met Joodse nederzettingen. Op diverse manieren probeert Israël de familie te doen vertrekken, zodat ook deze heuveltop ingenomen kan worden door een Israëlische nederzetting. Nassar vertelt dat hij geconfronteerd wordt met meerdere bedreigingen: 'Als eerste oefent de Joodse kolonistenbeweging veel druk uit. Dit gebeurt niet alleen met fysiek geweld, zoals het in brand steken van olijfbomen, maar ook door de familie miljoenen dollars aan te bieden en zelfs een open cheque. Onze reactie was 'onze moeder is niet te koop'. Ons land is onderdeel van onze identiteit en het is ondenkbaar dat we hier afstand van zouden nemen. Ten tweede zijn wij al jarenlang verwickeld in verschillende rechtszaken met de staat Israël.'

Ondanks het feit dat wij eigendoms papieren hebben die teruggaan tot het Ottomaanse tijdperk, zijn we al meer dan 150.000 euro kwijt aan juridische procedures.' 'Ook weigeren de Israëlische autoriteiten om bouwvergunningen af te geven en hebben zij een afbraakbevel afgegeven voor alle bebouwing op het terrein. Zo ben ik in januari van dit jaar iedere zondag druk geweest met het verkrijgen van de benodigde formulieren bij een speciaal bureau van de Israëlische autoriteiten omdat er

weer nieuwe afbraakbevelen kwamen. Dit kostte veel tijd en energie. En in maart kwamen er nog drie, die al in december bleken te zijn neergelegd. Die hadden we dus helaas niet op tijd gevonden. Dit geeft veel stress en onzekerheid. Een derde strategie lijkt te zijn dat wij geïsoleerd worden. De afscheidingsmuur, die door de staat Israël formeel wordt gebouwd om zelfmoordaanlagen te voorkomen, zal gebouwd worden tussen ons landbouwbedrijf en de plaats Bethlehem. Als dit daadwerkelijk gaat gebeuren, zullen wij afgesloten worden van school, kerk en winkels in Bethlehem. Dat betekent dat het leven nog ingewikkelder gaat worden.'

De vierde weg

Daoud Nassar legt uit dat dat de Israëlische bezetting tot gevolg heeft dat veel Palestijnen op één van de volgende drie manieren reageren. Hij vertelt: 'Als eerste groep zijn er Palestijnen die geloven dat het gerechtvaardigd is om geweld te gebruiken. Een tweede groep heeft de overtuiging dat ze een speelbal zijn

geworden van internationale krachten waar we zelf geen invloed op kunnen uitoefenen. Dit leidt tot een apathische houding. Een derde groep is alle vertrouwen verloren, en zij – vaak de hoger opgeleiden – kiezen ervoor het land te verlaten en elders een nieuw leven op te bouwen.' 'Zelf kies ik met mijn familie voor de vierde weg. Steeds meer Palestijnen doen dat. Dat is de weg van actief, geweldloos verzet. Wij weigeren vijanden te zijn, van wie dan ook. Wij weigeren ook slachtoffers te zijn. Wij

willen tegenstand bieden en uitdagingen overwinnen, niet door een negatieve instelling, maar door onze frustratie om te buigen in constructieve daden. Vrede is niet alleen de afwezigheid van conflicten, het is ook een mentaliteit. Het is de kunst innerlijke vrede te ervaren te midden van conflict.'

'We zijn begonnen met de Tent of Nations omdat het ons helpt met de situatie om te gaan – om frustraties te kanaliseren. We willen investeren in een constructieve weg. En om hoop te brengen aan bezoekers die kunnen zien dat je altijd iets kunt doen in een moeilijke situatie – ook al is het klein. Je kunt in een cirkel blijven zitten, maar je moet daar uitspringen en het vanuit een ander perspectief zien. We willen het negatieve niet op een negatieve manier beantwoorden. Ons antwoord op haat is liefde.'

Bruggen bouwen

Daoud vertelt hoe belangrijk hij het vindt om zijn woede en frustratie te blijven ombuigen tot een constructieve kracht. Hij is hierin uitermate creatief. Omdat hij geen toestemming krijgt van de Israëlische autoriteiten om te bouwen op zijn land, is hij begonnen met het opknappen van een groot aantal grotten. 'Bovengronds' bouwen is niet toegestaan, daarom maar 'ondergronds'. Enthousiast vertelt hij over de activiteiten die hij samen met zijn familie organiseert: 'Jongeren komen helpen bij het planten van olijfbomen, kinderen komen op zomerkamp, Palestijnse vrouwen leren de Engelse taal spreken en te werken met computers. Op deze manier wordt niet alleen de Palestijnse gemeenschap versterkt, maar leren mensen ook om de ander te zien als mens. Dat is het belangrijkste doel: het vijanddenken doorbreken en mensen leren om zelf verantwoordelijkheid te nemen voor hun situatie.'

Familie Nassar laat zich niet verdrijven en kiest voor vrede

Daoud Nassar en zijn moeder Meladeh.

Solidariteit wereldwijd

Daoud Nassar weet zich wereldwijd door velen gesteund, ook in Nederland is er een groeiende beweging van betrokkenheid en steun. De aanwezigheid van buitenlandse bezoekers en vrijwilligers biedt bescherming. Dit geldt ook voor de aandacht wereldwijd, zowel vanuit kerken als op politiek niveau. Zo ontving hij op 13 december 2018 de Duits-Franse 'Prijs voor Mensenrechten en Inzet voor de Rechtsstaat'. Een jaar eerder ontving hij de vredesprijs van de Wereldraad van Methodistenkerken. Naast deze internationale erkenning is de morele support ook van groot belang. Daoud spreekt zijn dankbaarheid hiervoor uit en zegt: 'Doordat er mensen wereldwijd, en ook in Nederland, in vriendschap en solidariteit om ons heen staan, lukt het ons om hoop levend te houden. We hebben geen behoefte aan buitenstaanders die ons vertellen wat

we moeten doen. We hebben vrienden nodig die zich aansluiten bij onze strijd en onze visie. Samen maken wij een verschil en houden we hoop levend. Mensen die kortere of langere tijd vrijwilligerswerk willen komen doen, zijn van harte welkom!

● *Meta Floor is voorzitter van Stichting Vrienden van Tent of Nations Nederland. Zie: www.tentofnations.nl.*